ایران زندگی

شعاع دید افقی صفر - سرعت وزش باد ۱۱۰ کیلومتر در ساعت

زاهدان در شدیدترین طوفان ۹ سال اخیر از برابر چشمان محو شد

گفت‌وگو با دکتر آرش نصر اصفهانی پژوهشگر اجتماعی درباره گسترش مسائل اجتماعی در یک سال اخیر

برای کاهش فقر به سیاست اجتماعی نیاز داریم نه سیاست انضباطی

حمیده امینی فرد
خبرنگار

آسیب‌های اجتماعی بویژه در یک سال اخیر در حال گسترش بوده‌اند اما کمتر در برنامه‌ها و سیاست‌ها مورد توجه قرار گرفته‌اند. این موضوع یکی از نگرانی‌های جدی مسئولان و متخصصان حوزه اجتماعی است که در این مدت بارها در تریبون‌های رسمی و غیررسمی بیان شده است. شاید یکی از علت‌های آن توجه ویژه به مسائل اقتصادی باشد که با توجه به شرایط سختی که وجود دارد، خواناخواه در اولویت قرار گرفته است. آنها معتقدند که باید امروز به طور ویژه برای کاهش آسیب‌های اجتماعی در جامعه برنامه‌ریزی و اقدام کرد؛ چراکه ممکن است در آینده نزدیک با موج جدید ناشی از همین مسائل حل نشده اجتماعی مواجه شویم. اینکه تا چه اندازه این پیش فرض قابل اعتناست و اساساً به کاربردن مفهومی به نام آسیب‌های اجتماعی می‌تواند درست باشد یا نه موضوع گفت‌وگوی ما با دکتر آرش نصر اصفهانی پژوهشگر اجتماعی است که در زیر می‌خوانید.

■ شما با این گزاره که مسائل اجتماعی ایران در طول یک سال اخیر افزایش یافته است تا چه اندازه موافقید؟

مسائل اجتماعی را نمی‌توان بدون توجه به اقتصاد و سیاست و منتزع از آنها بررسی کرد. در این سال‌ها جریانی در حوزه رسانه و سیاستگذاری قدرت گرفته که متأسفانه اصحاب علوم اجتماعی هم به تقویت آن کمک کرده‌اند که گویی مسائل اجتماعی حوزه‌ای مجزا و مستقل از سایر ساحت‌های جامعه است. این جریان با به کاربردن مفهوم غلطی به نام آسیب اجتماعی به خطایی نظری دامن زده‌اند که پیامد آن صرفاً ایجاد شناخت نادرست از جامعه نیست و پیامدهای عملی آن برای جامعه بسیار نگران‌کننده است. بکارگیری گسترده و اهمیت روزافزون آن در کلام سیاستگذاران را باید در چارچوب یک پروژه بزرگ‌تر دید. گزینش و انتخاب مجموعه‌ای از پدیده‌های اجتماعی از میان گستره وسیع مسائل اجتماعی و تعریف آن ذیل مفهوم آسیب اجتماعی از یک‌طرف به سرکوب رفتارها و ارزش‌های مخالف ارزش‌های رسمی منجر شده و از سوی دیگر با جرم انگاری اقشار فرودست و طردشدگان اجتماعی مانند حاشیه‌نشین‌ها، بی‌خانمان‌ها یا کودکان کار، سیاست‌های قهری و انضباطی مشروعیت یافته‌اند. اینکه چرا پدیده «الف» آسیب اجتماعی است و «ب» نیست یا اینکه چرا صورت‌بندی «الف» از پدیده تعریف آن به مثابه آسیب اجتماعی قرار می‌گیرد و صورت‌بندی «ب» خیر، موضوعاتی مورد مناقشه است. این موضوع سبب شده این مفهوم امروز در جهان منسوخ شود و مورد استفاده نباشد. در این نگرش به جای اینکه مسأله بنیادی یعنی نابرابری‌های اجتماعی مورد توجه قرار گیرد که مشخصاً ریشه در شیوه اداره کشور دارد، با جدا کردن آن از کلیت و طرح آن به مثابه یک امر عارضی به دنبال نسخه‌های کوتاه‌مدت برای حذف یا کنترل برخی پدیده‌هاست که عموماً نتیجه‌ای جز برنامه‌های ضداجتماعی ندارد.

■ اما آسیب اجتماعی به‌عنوان یک مفهوم علمی از دانشگاه وارد ادبیات سیاستمداران و رسانه‌ها شده است. مقالات و کتاب‌های متعددی نیز از این مفهوم استفاده کرده‌اند.

بله مفهوم آسیب اجتماعی در اوایل قرن بیستم در متون جامعه‌شناختی و جرم‌شناسی کاربرد داشت. اساس استفاده از این مفهوم یک تلقی ارگانیستی از جامعه است که در آن پدیده‌هایی مانند جرم همچون یک بیماری در پیکر جامعه تصور می‌شوند. براساس همین همانندسازی میان جامعه و یک ارگانیسم مفهوم آسیب‌شناسی از علوم پزشکی وارد علوم اجتماعی شد و به‌طور مشخص در مطالعه جرم و آنچه نابهنجار تصور می‌شد به کار می‌رفت. اما درک ما از جامعه نسبت به سال‌های ۱۹۲۰ بسیار تغییر کرده و به همین سبب امروز در علوم اجتماعی جدید دیگر این مفهوم کاربرد چندانی ندارد. در تلقی پیشین وضعیت بهنجار و طبیعی امری بدیهی تصور می‌شد و وظیفه یک عالم همچون پزشک صرفاً شناخت مشکل و تجویز نسخه برای درمان آن بود؛ اما در علوم اجتماعی امروز ما جامعه را محل نزاع و مناقشه گروه‌های مختلف می‌دانیم که هر کدام تلاش می‌کنند مبتنی بر ارزش‌ها و منافع خود برداشت خود از درست و غلط را به کرسی بنشانند. در نتیجه در بسیاری موارد در مورد اینکه آیا یک پدیده اجتماعی امری مذموم است یا نه توافقی وجود ندارد؛ مثلاً در مورد پدیده‌ای مثل رشد نرخ طلاق گروهی آن را امری مذموم و مایه تزلزل یک واحد اجتماعی واجد ارزش یعنی خانواده می‌پندارند و گروهی دیگر افزایش طلاق را اتفاقاً نشانه حرکت روبه جلو جامعه و بهبود شرایط زنان می‌دانند که به هر قیمت در انقیاد مرد نمی‌مانند. این دو تلقی به دو شکل اقدام متفاوت در حوزه سیاستگذاری منجر می‌شود؛ یکی به‌دنبال سخت کردن طلاق خواهد بود و دیگری اتفاقاً به‌دنبال تسهیل طلاق موفق. در مورد بسیاری موضوعات دیگر هم همین وضعیت است؛ اما مفهوم آسیب اجتماعی با یک اتکا بر یک روایت رسمی در همه این مناقشات و جانبداری از یک نظرگاه خاص که شیوه‌ای از زیست اجتماعی به‌عنوان شیوه درست تلقی می‌کند تلاش می‌کند جامعه را به سیاقی خاص انتظام بدهد. متأسفانه بسیاری اصحاب علوم اجتماعی بدون توجه و وارسی علمی این مفهوم و بی‌توجه به ریشه‌ها و نوع کاربست آن، در این پروژه همراه شده‌اند و البته شاید منافعی هم دارند.

ایسنا

■ ولی همه آنچه آسیب اجتماعی خوانده می‌شود مورد مناقشه نیست؛ مثلا در مورد مذموم بودن دزدی یا قتل اختلاف نظری وجود ندارد.

درست است؛ برخی موضوعات بیشتر از دیگران واجد نزاع ارزشی هستند اما در مورد برخی موضوعات اجماع نسبی در میان مردم وجود دارد. در مورد موضوعاتی که توافق جمعی وجود دارد بروز به اصطلاح آسیب اجتماعی خوانده می‌شود. به‌تبع آن تبلیغات بسیاری هم درباره لزوم محدود کردن آن انجام شده و همواره در صدر موضوعات خبری روز قرار دارد. اما همه اینها در شرایطی است که در همین سال گذشته به روایت آمار رسمی بیش از یک میلیون نفر در مشاغل رسمی بیکار شده‌اند و تورم مصایب معیشتی بسیاری برای گروه‌های مختلف جامعه ایجاد کرده است. کاری که گفتمان آسیب اجتماعی می‌کند دقیقاً همین جاست؛ جابه‌جا کردن اولویت‌ها. به‌جای پرداختن به وضعیت مصیبت‌بار زندگی مردم خصوصاً اقشار تهیدست، مدام موضوعی فرعی مانند اینترنت و موضوعات مرتبط با آن را به مثابه یکی از مسائل اصلی جامعه برجسته می‌کند. در پس این تلاش قطعاً منافعی وجود دارد؛ در نتیجه باید به این موضوع دقت کرد که کدام موضوعات و از کدام زاویه به‌عنوان آسیب اجتماعی در ایران تعریف می‌شوند. از سر جمع اینها بهتر می‌توان ویژگی‌های این پروژه سیاسی-اجتماعی آسیب اجتماعی را شناسایی کرد.

■ اگر بپذیریم که مفهوم آسیب اجتماعی یک مفهوم نادرست است آیا با عوض کردن یک اسم یا به کار نبردن یک واژه مشکلات حل می‌شود؟

مشکل صرفاً یک واژه و جایگزینی آن با واژه دیگر نیست. مفهوم آسیب هم مسأله به همین سادگی قابل حل و فصل نیست زیرا تلقی از آن و عوامل شکل‌دهنده آن می‌تواند بسیار متفاوت باشد. به‌علاوه مسأله اولویت‌بندی مسائل را هم باید مورد توجه قرار داد. یعنی مناقشه صرفاً بر سر تعریف یک پدیده به‌عنوان مسأله نیست بلکه اینکه یک پدیده چقدر اهمیت دارد هم محل نزاع است. به‌عنوان نمونه امروز در گفتمان آسیب اجتماعی غالب در کشور به مقوله اینترنت و شبکه‌های اجتماعی بسیار پرداخته می‌شود و این فناوری بستر گفت‌وگوی عمومی در شرایط برابر و با ایجاد فرصت برای شنیده شدن صدای فرودستان و گروه‌های ضعیف‌تر میسر است. منظور من این نیست که اصطلاح آسیب اجتماعی را به کار نبریم و به جای آن از یک اصطلاح دیگر استفاده کنیم بلکه باید مسائل و موضوعات را به اسم خودشان صدا بزنیم و برای آن راه‌حل پیشنهاد دهیم. اینکه یک مجموعه متنوع از موضوعات را ذیل یک مفهوم طبقه‌بندی کنیم و بعد به‌دنبال راه‌حل برای کلیت آن باشیم خطایی واضح است. اگر مسأله ما نابرابری است بهتر است با همین مفهوم کار کنیم و همین طور فقر، طرد اجتماعی، آزادی، دیگرهراسی و نظایر آن. ما برای کاهش فقر، برای تقویت تکثر و تنوع و برای رفع نابرابری‌های اجتماعی به سیاست اجتماعی نیاز داریم نه سیاست‌های انضباطی برای مهار به اصطلاح آسیب‌های اجتماعی. ما به فرایندی از سیاستگذاری نیاز داریم که بر اساس این تلقی دموکراتیک از مسائل اجتماعی باشد. به علاوه مسائل اجتماعی راه‌حل‌های مکانیکی ندارد و مسأله ریاضی با جواب یکتا هم نیستند بلکه هر راه‌حل برای آن در نهایت یک انتخاب است. همه دعوا بر سر این است که این انتخاب باید به نحو دموکراتیک صورت گیرد و البته حقوق اقلیت نیز نادیده گرفته نشود.

■ با توجه به این نگاهی که شما از آن دفاع می‌کنید چه رویکرد بدیلی برای مواجهه با مسائل اجتماعی در ایران وجود دارد؟

به اعتقاد من ما نیاز داریم رویکرد انضباطی نهفته در گفتمان آسیب اجتماعی خصوصاً در حوزه فقر و نابرابری‌های اجتماعی را با یک رویکرد رفاهی جایگزین کنیم؛ یعنی به‌جای آسیب اجتماعی از رفاه اجتماعی صحبت کنیم. امروز متولی اصلی آنچه آسیب اجتماعی خوانده می‌شود وزارت رفاه در محوریت کاهش نابرابری‌های اجتماعی و رفع فقر قرار گیرد. در مواجهه با فقر می‌توان رویکرد رفاهی پیش گرفت و هم می‌توان جرم انگاری فقر را تقویت کرد. آنچه امروز در مورد کودکان کار، بی خانمان‌ها یا مهاجران افغانستانی رخ می‌دهد عملاً مواجهه از جنس جرم انگاری است. اساساً شروع طرح ایده آسیب اجتماعی در فضای رسمی و سیاستگذاری در ایران به زمانی بازمی گردد که نگرشی از ناآرامی‌های اجتماعی بواسطه فقر و محرومیت گسترش یافت. در نتیجه از همان ابتدا رویکردی امنیتی و انضباطی بر آن حاکم بود. به نظر من مهم‌ترین مسأله امروز جامعه ایران نابرابری‌های اجتماعی است که جز با تحول در نظام بازتوزیع درآمد و ثروت و اخذ مالیات امکان تغییرات مؤثر در این زمینه وجود ندارد. از سوی دیگر اگر سیاست‌های کلان توسعه بر مدار نابرابری‌های و تمرکز ثروت در مرکز به زیان پیرامون و فربه شدن اقلیت به بهای استثمار اکثریت باشد، در همواره بر همین پاشنه خواهد چرخید. اشکال گفتمان آسیب اجتماعی همین است که به جای توجه به روندهای کلان مولد نابرابری و فقر توجه عمومی را به روایت خاص از برخی پدیده‌های اجتماعی معطوف می‌سازد و این ذهنیت کلی را برای همه جا می‌اندازد که می‌توان بدون تغییرات کلان در سیاست‌های کلی مشکلات را حل کرد؛ تا زمانی که سیاست‌های کلان مبتنی بر توسعه مرکزگرا و در جهت منافع اقلیت باشد و تکثر ارزشی در جامعه به رسمیت شناخته نشود، رویکرد آسیب اجتماعی با حذف و طرد به‌دنبال پاک کردن صورت مسأله خواهد بود. آنچه تا امروز در انجام آن موفق نبوده و از این پس هم موفق نخواهد بود.

نظام آموزش و پرورش میراث‌دار بعثت نبوی

محسن حاجی‌میرزایی
وزیر آموزش و پرورش

سخن گفتن از یادگیری، تعلیم و تربیت سخن از حیاتی‌ترین نیاز انسان است که عرصه‌ای به پهنه گیتی و پهنای زمان دارد. تأثیر پیشرفت های فیزیکی، پیشرفت دانش و پیشرفت صنعت روی توسعه و رشد جوامع انکارناپذیر است؛ همه اینها الزاماتی است که یک جامعه در مسیر رشد و بالندگی به آن نیاز دارد، اما آنچه منشأ این رشد و تحول است یادگیری انسان هاست. آدمی بعد از پا گذاردن به عرصه گیتی فاقد هرگونه دانش و آگاهی است.

«والله اخرجکم من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئا وجعل لکم السمع و الابصار والافئده لعلکم تشکرون» (۷۸ نحل) بشر به مدد سمع و بصر و افئده، این موهبت‌های الهی توانسته خود را در گذر روزگار روز به روز رشد داده و به مصداق آیه کریمه «سخر لکم ما فی السماوات و ما فی الارض» نزدیک‌تر شود. رشد در عرصه‌های مختلف فناوری، دانش و اقتصاد همگی مرهون نظام خلقتی است که خداوند در وجود انسان تعبیه کرده و به مدد دیدن، شنیدن و تفکر کردن که اصلی‌ترین پردازنده‌های این نظام خدادادی هستند رخ می‌دهد؛ آنچه باعث رشد و ارتقای تمدن‌ها و شکل‌گیری آنها شده تحولات ناشی از یادگیری در انسان‌هاست که به سمع و بصر و فؤاد ارتباط دارد.

اما یادگیری و بهره‌برداری از سمع و بصر و فؤاد علاوه بر اینکه عنصری، این جهانی است به سرنوشت نهایی و کمال انسان‌ها و جوامع نیز ارتباط دارد. خداوند در قرآن کریم اقوامی را به‌عنوان عبرت برای امت رسول اعظم خود یاد می‌کند که سمع و بصر و فؤاد هیچ سودی به حال‌شان نبخشید «و لقد مکناهم فیما آن مکناکم فیه و جعلنا لهم سمعاً و ابصاراً و افئده فما اغنی عنهم سمعهم و لا ابصارهم و لا أفئدتهم من شیء اذ کانو یجحدون بایات‌الله و حاق بهم ماکانو به یستهزئون» (۲۶ احقاف) آن مکنتی که خداوند در این آیه از آن سخن می‌گوید، می‌توان به مدیریت سمع و بصر و فؤاد انسان‌ها بازگردد. پرورش سمع و بصر و فؤاد انسان‌ها مسئولیتی الهی است که تنها از عهده خالق انسان برمی آید. خداوند خود مدیریت این قوا و تربیت آنها را عهده دار شده است؛ ربوبیت خداوند که در جای جای قرآن کریم سخن از آن است به مفاهیمی همچون تفکر و تعقل پیوند می‌خورد که همان مجرای یادگیری انسان است. خداوند انبیا را نیز برای تربیت همین قوا فرستاده و آنها را به وحی مجهز کرده است، اگر کاری شریف‌تر و مفیدتر از توسعه فهم یک جامعه و پرورش سمع و بصر و فؤاد آنها بود خدا انبیا را برای آن کار می‌فرستاد. رشد و شکوفایی اقتصاد و دانش و فناوری مهم است اما خداوند انبیا را برای تربیت انسان مبعوث می‌کند. هم قرآن کریم و هم در روایات رسول مکرم اسلام، شأن اصلی آن حضرت تعلیم و تربیت انسان شمرده شده است. «هو الذی بعث فی الامیین رسولا منهم یتلوا علیهم آیاته و یزکیهم و یعلمهم الکتاب والحکمه وان کانوا من قبل لفی ضلال مبین» (۲ جمعه).

رسول مکرم اسلام خود نیز به این شأن حضرتش را وصف کرده و فرموده است «انما بعثت معلماً» نظام تعلیم و تربیت میراث‌دار چنین جایگاهی در عالم است؛ عرصه تربیت کودکان و نوجوانان کشور که نظام آموزش و پرورش سکاندار اصلی آن است عرصه‌ای است که در درجه اول خداوند با ربوبیت الهی اش، خود تکفل آن را بر عهده دارد و در لایه بعد انبیا را برای آن می‌فرستد. در استمرار بعثت انبیا نیز تعلیم و تربیت در بهترین برهه زندگی یک انسان که یادگیری در آن مانند ماندگاری نقش ونگار روی سنگ است، عرصه فعالیت نظام آموزش و پرورش است. معلمان ما میراث‌دار چنین رسالت عظیمی در عالم خلقت هستند، اگر تحت تربیت و شکوفایی الهی سمع و بصر و فؤاد انسان بدرستی شکل گیرد، عقل او هم در مسیر رشد الهی شکوفا می‌شود.

بعثت پیامبر مکرم اسلام فرصتی است که این مهم را یادآوری کنیم نظام جمهوری اسلامی وقتی به اهداف والای خود نائل خواهد آمد که تعلیم و تربیت و آموزش و پرورش را در کانون توجه خودش قرار دهد؛ تکثر ساختارها و نظامات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در کشور که به اقتضای رشد علوم و دانش‌ها و پیچیدگی شرایط بشر امروز رخ داده وقتی می‌تواند جوامع را به عزت و سعادت برساند که حول یک کانون مجتمع شود و آن کانون یادگیری است.

یادگیری به جوامع هویت و شخصیت می‌دهد. استقلال و عزت یک جامعه مرهون یادگیری است. این نظام تعلیم و تربیت کشور است که می‌تواند در صورت رشد و بالندگی، تحقق اهداف برجسته نظام و انقلاب اسلامی را در گام دوم انقلاب تضمین نماید. آموزش و پرورش کشور ما بعد از انقلاب اسلامی رشد و شکوفایی گسترده‌ای داشته و ظرفیت تبدیل شدن به کانون رشد و توسعه در کشور را داراست. شاخص‌هایی همچون توسعه آموزشی، رشد باسوادی، دسترسی به فضای آموزشی نشان می‌دهد زیرساخت لازم برای چنین ایفای نقشی در نظام آموزش و پرورش ما وجود دارد. ایجاد سامانه شاد و روزآمدی معلمان و دانش‌آموزان در بهره‌برداری مفید از فضای مجازی که در سال گذشته با تبدیل تهدید کرونا به فرصت، رخ داد نشان دهنده قدرت و توانمندی نظام آموزش و پرورش در روزآمدی و توسعه و تطبیق خود با اقتضائات روز است. آموزش و پرورش کشور ما در صورت باور به نقش و جایگاه خود می‌تواند افق‌هایی روشن و دست یافتنی را برای کشورمان ترسیم کند.

برگزاری مراسم تکریم بازنشستگی رئیس دانشکده علوم ارتباطات

مراسم تجلیل و تکریم بازنشستگی محمدمهدی فرقانی روزنامه‌نگار پیشکسوت و رئیس دانشکده علوم ارتباطات دانشگاه علامه طباطبایی با حضور احمد مسجدجامعی عضو شورای اسلامی شهر تهران، حسین سلیمی رئیس دانشگاه علامه طباطبایی، هادی خانیکی و جمعی از اساتید ارتباطات در دانشگاه علامه طباطبایی برگزار شد.

فرقانی در سخنانی ضمن تشکر از کادر اداری و اعضای هیأت علمی و دانشجویان همراه، به سابقه فعالیتش در دانشگاه علامه و تلاش جمعی برای ایجاد دانشکده مستقل ارتباطات اشاره کرد. وی گفت: هدفم از برعهده گرفتن مسئولیت دانشکده، از آب و گل در آمدن آن و ارتقایش به سطحی بود که بتواند در مسیر توسعه خود گام بردارد.

فرقانی پایبندی به مدارا و گفت‌وگو محوری را اصول شخصی خود در کار و زندگی دانست و گفت: هرگز از این اصول عدول نکرده‌ام. وی در پایان با اشاره به شعری از فریدون مشیری اظهار داشت: در طی این سال‌ها همه بداخلاقی‌ها و اجحاف‌هایی را که در حقم شد بخشیده‌ام.

در این مراسم از زحمات چندین ساله دکتر فرقانی در راستای راه‌اندازی ساختمان جدید دانشکده علوم ارتباطات و مدیریت این دانشکده در سال‌های اخیر و همچنین چند دهه فعالیت حرفه‌ای در زمینه تعلیم و آموزش دانشجویان دانشکده علوم ارتباطات تقدیر شد.

رئیس جمهوری در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا:

روند واکسیناسیون سرعت می‌گیرد

خبر

رئیس جمهوری با قدردانی از همه افراد و دستگاه‌هایی که در بیش از یکسال گذشته در زمینه مقابله با ویروس کرونا همکاری و تلاش داشته‌اند، گفت: آمارها و نمودارها از سراسر کشور نشان دهنده این است که بجز یکی دو استان، کشور شرایط به نسبت خوبی دارد اما توجه داشته باشیم که خطر موج چهارم بیماری منتفی نیست و باید برای حفظ این شرایط خوب تلاش کنیم. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری؛ حسن روحانی با اشاره به روند انجام واکسیناسیون براساس اولویت‌های تعیین شده، گفت: براساس گزارشی که در جلسه آخر ستاد ملی مقابله با کرونا ارائه گردید در هفته جاری و هفته آینده واکسیناسیون گسترده‌ای خواهیم داشت.

رئیس جمهوری با قدردانی از همکاری تولیدگران و اصناف در طول دوران شیوع ویروس کرونا، گفت: عرصه تولید در این مدت حتی یک روز هم تعطیل نشد و مجموعه‌های تولیدی با رعایت پروتکل‌های بهداشتی عملکرد بسیار خوبی داشتند، اصناف هم همکاری و هماهنگی بسیار مناسبی از خود نشان دادند.

رئیس جمهوری با اشاره به فرا رسیدن نوروز و افزایش دید و بازدیدهای خانوادگی در این روزها، خاطرنشان کرد: باتوجه به اینکه همچنان با این بیماری درگیر هستیم و هنوز به یک نقطه اطمینان بخش و پایدار نرسیده ایم، امسال هم در ایام نوروز عید دیدنی‌ها باید با ماسک و بدون دست دادن و روبوسی باشد. روحانی اظهار داشت: رهبر معظم انقلاب یاری و کمک خیلی زیادی انجام دادند، شخصاً به طور دقیق همه پروتکل‌ها را مراعات می‌کردند و چنانچه این پایه و ستون محکم نبود، این ساختمان بنا نمی‌شد. رئیس جمهوری با بیان اینکه علما، مراجع و فرهیختگان نیز در این مسیر از ایجاد دوگانه علم و دین جلوگیری کردند، گفت: علم و دین بهم پیوسته بوده و جدا از هم نیستند و در این زمینه حوزه‌های علمیه، مراجع و علما کاملاً یکصدا بودند و چنانچه دو صدایی ایجاد می‌شد مخصوصاً در ایامی مانند محرم و صفر، بدون تردید با مشکل مواجه می‌شدیم.

همچنین سخنگوی ستاد ملی مقابله با کرونا نیز با اشاره به گردش ویروس انگلیسی در ۲۸ استان کشورمان، گفت: در سطح کشور وضعیت فعلی اغلب استان‌ها نسبتاً پایدار است، اما این شرایط شکننده است و باید به دقت این وضعیت را حفظ کنیم. علیرضا رئیسی در ادامه افزود: مقرر شد تا در شهرهای قرمز و نارنجی سفر صورت نگیرد. در شهر قرمز حتی برای خروج با هواپیما، قطار و اتوبوس نیز مدت تست منفی کرونا است تا اجازه سفر داشته باشند. در مورد خودروهای شخصی نیز ورود پلاک های غیربومی در شهرهای قرمز و همچنین پلاک بومی شهر قرمز به سایر شهرها ممنوع است.

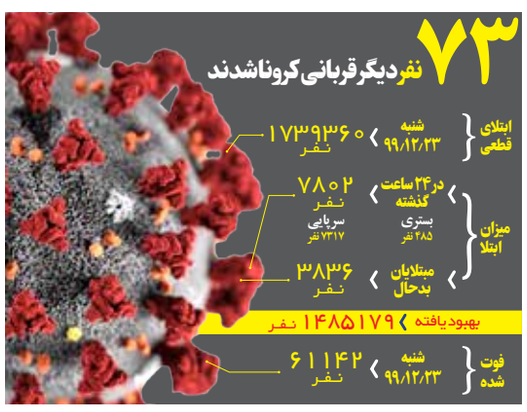

پژوهشگاه صنعت نفت

آگهی فراخوان استعلام ارزیابی کیفی
مناقصه عمومی به شماره ۱۳۸۵
نوبت اول

۱ **موضوع مناقصه:** مناقصه عمومی ارائه خدمات نگهبانی از اماکن و تأسیسات پژوهشگاه صنعت نفت

۲ **نام و نشانی مناقصه‌گذار:** پژوهشگاه صنعت نفت به نشانی تهران، بلوار غربی مجموعه ورزشی آزادی - کدپستی ۱۴۸۵۶-۱۳۱۱ صندوق‌پستی ۱۴۶۶۵-۱۳۷

۳ **مبلغ سپرده شرکت در مناقصه:** (در صورت قرارگرفتن در فهرست کوتاه و دریافت دعوت‌نامه) توان ارائه ۳/۸۴۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال، به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی با اعتبار ۳ ماهه و یا واریز وجه نقد به‌حساب پژوهشگاه صنعت نفت

۴ **مبلغ پیش پرداخت:** ندارد

۵ **مدت و محل اجرای کار:** طی یکسال شمسی از ابلاغ شروع به‌کار در محل پژوهشگاه صنعت نفت

۶ **مهلت، نحوه دریافت و ارسال اسناد مناقصه:** واجدین شرایط می‌توانند با مراجعه به پورتال پژوهشگاه صنعت نفت به‌نشانی WWW.RIPI.IR قسمت همکاری‌ها - مناقصه و مزایده، نسبت به تهیه اوراق استعلام ارزیابی کیفی اقدام نموده و حداکثر تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۲۵ نسبت به تکمیل و الحاق مدارک در خواستی و تحویل آن با ذکر موضوع و شماره مناقصه در پاکت در بسته لاک و مهر شده به دبیرخانه کمیسیون معاملات پژوهشگاه صنعت نفت به نشانی مناقصه‌گذار تحویل و رسید دریافت دارند.

شایان ذکر است هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

دبیرخانه کمیسیون مناقصات

۱۱۸۶۸

آگهی مناقصه عمومی شماره ۹۹/۹۲/م

همه با هم جهاد کشاورزی
شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور

۱ **مناقصه‌گزار:** شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور به شناسه ملی ۱۴۰۰۲۷۷۱۷۳۶ و شماره اقتصادی ۴۱۱۱۱۳۶۷۳۷۷۱
به نشانی: تهران- میدان ونک- خیابان برزیل شرقی- پلاک ۳۳- طبقه همکف - کمیسیون معاملات

۲ **موضوع مناقصه:** حمل محمولات پروتئینی
از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به‌شماره مناقصه: ۲۰۹۹۰۰۱۰۱۴۰۰۰۹۸۲

۳ **نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:** اصل فیش واریزی وجه نقد به‌شماره حساب شبا IR۹۰۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۹۸۰۶۳۷۰۵۶۴ با کد شناسه شماره ۹۳۱۲۰۳۹۰۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱ خزانه بانک مرکزی قابل واریز در کلیه شعب بانک ملی ایران و سایر بانک‌های مجاز یا ضمانت‌نامه بانکی به‌نام مناقصه‌گزار (کلیه بانک‌ها به‌جز بانک سرمایه و بانک ایران زمین) و یا اوراق مشارکت بی‌نام تضمین شده بانک‌ها و دولت با قابلیت بازخرید قبل از سررسید (موضوع قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت) را ضمن درج در سامانه ستاد در پاکت الف لاک و مهر شده تا ساعت ۱۵/۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۱۴ به مناقصه‌گزار تسلیم گردد.

۴ **مبلغ و مدت اعتبار تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:** ۷/۵۶۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (هفت میلیارد و پانصد و شصت میلیون ریال) به‌نام شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور با حداقل ۳ ماه اعتبار از آخرین تاریخ ارائه پیشنهاد در سامانه ستاد (از تاریخ روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۱۴ بند ۲-۵ این آگهی)

۵ **زمان دریافت اسناد، ارائه پیشنهاد و گشایش پیشنهادهای مالی:**
۵-۱- **مهلت دریافت اسناد مناقصه از سامانه ستاد:** تا ساعت ۱۷ روز پنج شنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۸
۵-۲- **مهلت ارائه پیشنهاد در سامانه ستاد:** تا ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۱۴
۵-۳- **مهلت تحویل پاکت الف محتوی اصل تضمین:** تا ساعت ۱۵/۳۰ شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۱۴
۵-۴- **زمان بازگشایی و رسیدگی به پیشنهادها:** ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۱۵ واقع در نشانی مناقصه‌گزار

۶ **خرید اسناد:** متقاضیان شرکت در مناقصه می‌توانند پس از واریز مبلغ ۵۰۰/۰۰۰ ریال (غیر قابل استرداد به‌شماره حساب شبا IR۳۱۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۹۸۰۴۰۰۶۰۸۷ با کد شناسه شماره ۳۷۷۰۳۹۸۸۲۲۰۳۹۰۰۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱۰۳ به‌صورت پایا به خزانه بانک مرکزی از طریق سامانه ستاد) در زمان مهلت دریافت اسناد (ردیف ۱-۵ آگهی) به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه و اسناد مناقصه را دریافت نمایند.

۷ مراحل برگزاری مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۴ می‌باشد.

۸ سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج می‌باشد.

روابط عمومی

۱۱۸۶۷